

FIL DIRECTE

Notícies en línia

SPC Sindicat de Periodistes de Catalunya

Número 56/ Mes de juny de 2006

Sumari

La Llei de la CCRTV, novament al calaix»

Blocs reformats, vaga de firmes i nova despenjada de la Junta Electoral»

El president de l'SPC i el secretari general de la FeSP intervenen com a experts davant la comissió parlamentària que tramita l'Estatut del periodista professional»

Mobilitzacions dels treballadors del diari *Avui*»

Aprovada la Llei d'RTVE, una bona reforma sustentada amb un mal pla de viabilitat»

L'SPC impulsa un estudi sobre la situació dels periodistes que treballen a Internet»

L'SPC organitza un cicle de cinema i periodisme que es realitzarà a la sala del FNAC de L'Illa-Diagonal»

La plantilla d'EFE aprova el seu primer Estatut de Redacció»

Canàries acull la II Jornada Professional de la FeSP»

El Sindicat de Periodistes de Galícia denuncia que molts periodistes no són lliures de treballar en gallec»

El Mundo es nega a reincorporar una empleada en excedència»

Paris dedica un carrer al periodista afroamericà Mumia Abu-Jamal»

Cinta S. Bellmunt publica *TINET, història. 10 anys de la primera Xarxa Ciutadana d'Internet a l'Estat Espanyol*»

La Llei de la CCRTV, novament al calaix

El projecte de Llei de reforma de la CCRTV, pendent des de fa més de sis anys, estava ja enllestit en ponència i podia ser aprovat finalment al Parlament aquesta legislatura. La ruptura del tripartit va escurçar els terminis, però la tramitació d'urgència per consens podia encara garantir-ne l'aprovació. Però la negativa de PP i CiU i, sorprenentment, també d'ERC, fa molt més difícil disposar de la Llei abans de les eleccions autonòmiques. Els arguments que s'han donat des d'Esquerra són diversos, des de tàctics a altres de fons com, per exemple, la suposada devaluació en els continguts que el projecte havia patit arran de l'acord entre CiU i PSC, que hauria disminuït greument el paper del CAC a l'hora d'elegir el futur consell d'administració de la CCRTV.

Però a banda de com es valori el fet que el nou redactat no contempli que organitzacions socials puguin presentar candidats (només els grups parlamentaris, que de tota manera és com es nomena el propi CAC) o que el CAC pugui encara rebutjar candidats que no responguin als criteris de la Llei (semblants als del CAC), i també que aquestes rebaixes vinguin dictades per la recerca del consens que defensaven tots els partits, costa d'entendre com es pot esquivar el fet que la no aprovació de la Llei tindrà uns efectes pitjors que la situació actual per a les empreses de la Corporació. A falta de nova Llei, hi haurà de nou un nomenament *digital* de director general per part del nou govern; una reedició de consell d'administració partiditzat, fiscalitzador de la tasca filogovernamental de la direcció general, i avalador de mesures com els blocs electorals -tot i que retocats en els aspectes més grotescos- ; i seguirà sense definir la missió de servei públic i el consegüent contracte-programa que doti la CCRTV d'estabilitat financera. Tot un panorama encoratjador, que segur molts agrairan i al qual haurà ajudat sens dubte la invocació a una Llei perfecta que en la pràctica haurà enterrat l'única ara possible. «

Blocs reformats, vaga de firmes i nova despenjada de la Junta Electoral

Novament una consulta política no electoral, com la del referèndum europeu, no ha servit per anar eliminant els elements d'ingerència de la Junta Electoral Central (JEC) i

dels partits polítics en la informació dels mitjans públics audiovisuals. Si en les darreres consultes es va anar obrint pas una flexibilització dels anomenats *blocs electorals* en la línia d'eliminar les cortinetes d'entrada i de sortida, el temps estricte en proporció als darrers resultats electorals minutat en cada informatiu, o l'ordre imperatiu de major a menor, i això tant a la CCRTV com a RTVE, la JEC ha tornat a tallar d'arrel les expectatives de reforma, ordenant el format altament qüestionable que identifica respecte del pluralisme amb proporcionalitat estricta dels darrers resultats electorals. I així, si ja la nova proposta reformada del consell d'administració de la CCRTV havia comportat novament una vaga de firmes i d'aparició en pantalla dels cronistes de campanya, més tres dies de vaga de firmes a tota la redacció de TV3, a la que s'han afegit professionals d'altres empreses, com RNE, la nova clatellada de la JEC, que va actuar a instàncies d'un partit polític que havia proposat les reformes en el consell, no ha fet sinó reforçar el rebuig dels professionals a tanta imposició arbitrària que interfereix radicalment la seva tasca.

Per això, perquè ja fa massa anys que aquesta situació es perpetua, seria hora d'anar pensant en atacar el mal d'arrel, i plantejar si és legal i constitucional que la JEC interfereixi el dret fonamental a la informació com si es tractés dels espais gratuïts de propaganda electoral, que sí son competència seva. S'acabaria així amb el gran equívoc, producte d'hàbits de la transició política, i als quals els partits polítics s'acullen per comoditat i per mirar de *compensar* el que d'altra banda no encerten a resoldre: el governamentalisme de la radiotelevisió pública, que es pot anar aconseguint si s'aproven les reformes legals prou estudiades i lloades, però que tant costa fer efectives. «

El president de l'SPC i el secretari general de la FeSP intervenen com a experts davant la comissió parlamentària que tramita l'Estatut del periodista professional

El president de l'SPC, Dardo Gómez, i el secretari general de la FeSP i secretari de Relacions Institucionals de l'SPC, Enric Bastardes, han intervingut davant la comissió parlamentària que tramita l'Estatut del periodista professional (EPP) en qualitat d'experts. Bastardes ho va fer el 8 de maig passat i Gómez el 29 de maig. En les seves intervencions tots dos van defensar davant els diputats que l'EPP és un projecte pensat per defensar els informadors de

les pressions polítiques i empresarials i que l'objectiu és garantir el dret de la ciutadania a la informació per millorar la qualitat de la democràcia. Tots dos van reiterar la necessitat que la llei que surti del Parlament estableixi un Consell de la Informació com a organisme indispensable per garantir-ne el compliment. En la seva intervenció, els representants de l'SPC i de la FeSP a la comissió parlamentària van destacar la suma importància del fet que l'EPP vagi acompanyat de la regulació laboral dels periodistes com a eina indispensable per lluitar contra la precarietat laboral en el sector, especialment greu entre el col·lectiu dels col·laboradors o periodistes a la peça. A la pàgina web del Sindicat (www.sindicat.org) es pot consultar la intervenció introductòria del president de l'SPC sobre el perquè de l'EPP i la consegüent llei de drets laborals. «

Mobilitzacions dels treballadors del diari *Avui*

Els treballadors del diari *Avui* han realitzat durant el passat mes de maig diverses mobilitzacions per forçar l'empresa editora a negociar el conveni col·lectiu davant la negativa inicial per part de Corporació Catalana de Comunicació a fer-ho. Així, s'han manifestat davant la seu dels accionistes, el grup Godó, el grup Planeta (que tenen el 40% cadascun d'ells) i l'Institut Català de Finances (ICF) que té el 20% restant. Els treballadors protestaven per la pretensió de l'empresa d'ignorar el conveni propi del diari *Avui* i aplicar el conveni col·lectiu de Premsa Diària. Això hagués suposat una rebaixa substancial de les taules salarials, la implantació d'una doble escala salarial i la precarització dels llocs de treball. En un comunicat, els treballadors del rotatiu afirmaven que "aquesta política només pot implicar una degradació progressiva de la nostra feina que anirà en detriment del producte que estem fent des de fa trenta anys". Finalment, la primera setmana de juny, els representants dels treballadors i l'empresa van arribar a un acord pel qual aquesta renunciava a implantar el conveni de sector. El Sindicat ha donat suport a les reivindicacions de la plantilla de l'*Avui*, recordant als accionistes els compromisos adquirits en el moment de l'adjudicació del diari -el desembre de 2004- després de la fallida voluntària presentada per l'antiga societat editora, Premsa Catalana. «

Aprovada la Llei d'RTVE, una bona reforma sustentada amb un mal pla de viabilitat

De forma consecutiva, el Parlament espanyol ha aprovat definitivament la nova Llei de la ràdio i la televisió de titularitat estatal i el Govern, a través del Ministeri d'Economia-SEPI, manté davant dels sindicats d'RTVE l'anomenat Pla de sanejament que pretén, fonamentalment, un duríssim ajust de plantilla que en aquests moments està sent negociat amb els sindicats. Són dues actuacions contradictòries i incompatibles perquè la nova Llei -publicada ja al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE)- proposa un futur millor per a la radiotelevisió pública estatal i el Pla de sanejament la desmantellarà i la hipotecarà negativament de cara al futur. Amb gairebé la meitat dels professionals actuals, serà materialment impossible que la nova Corporació d'RTVE pugui assumir les àmplies tasques de servei públic que li encomana la nova Llei. Una Llei que coincideix fonamentalment amb les exigències plantejades el juny del 2003 per la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) en el document titulat: *Per una reforma democràtica dels mitjans públics*. Coincideix tant pel que fa al finançament d'un contracte programa com a la desgovernamentalització dels òrgans de direcció, que fins ara ha contaminat tota la cadena de comandament.

La realitat de precarietat professional, laboral i de mitjans que suposa el pla de la SEPI vol imposar-se a la voluntat del legislador de mantenir una radiotelevisió pública estatal forta, competent i d'espectre ampli. És també un desafiament a la sobirania popular que al Congrés s'aprovaren tres proposicions no de Llei per mantenir Ràdio4 i potenciar l'emissora, el centre de producció de les Canàries i l'estructura territorial de la xarxa i que es mantingui inalterat el pla de la SEPI. El Govern ha de modificar-lo substancialment. El pla d'ajust és el triomf de les tesis més ultraliberals i economicistes del Govern i una cessió humiliant dels interessos col·lectius davant dels d'un mercat privat audiovisual en expansió que planifica el seu futur a costa de l'enfonsament del servei públic. La responsabilitat social del Govern i del PSOE no està, en aquest cas, a l'altura d'una societat que necessita, amb urgència, més i millors mitjans de servei públic, i no menys. «

L'SPC impulsa un estudi sobre la situació dels periodistes que treballen a Internet

L'SPC impulsa un estudi sobre la situació dels periodistes que treballen a Internet, continuació del que ja va realitzar -en col·laboració amb el Grup de Periodistes Digitals- l'any 2003. En aquella ocasió ja es va mostrar la greu precarietat laboral i professional que hi ha en aquest àmbit professional. Ara, es tracta de veure -a partir d'un projecte molt més ambiciós- quina és la situació actual, en un moment en què els mitjans digitals han experimentat una gran evolució. El Sindicat està acabant de perfilar el treball de camp a desenvolupar de manera que entre els mesos de juny, juliol i setembre aquest es pugui dur a terme per poder presentar-ne les conclusions el pròxim mes d'octubre. L'estudi compta amb el suport de la Secretaria de Comunicació de la Generalitat. «

L'SPC organitza un cicle de cinema i periodisme que es realitzarà a la sala del FNAC de L'Illa-Diagonal

Els pròxims dies 3, 4, 6 i 7 de juliol, el Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) presenta amb la col·laboració de l'FNAC de l'Illa Diagonal el Cicle *Cinema i Periodisme*. En aquesta primera part del cicle es projectaran quatre pel·lícules de producció nord-americana, *Buenas noches y buena suerte*, *El informe pelícano*, *Todos los hombres del presidente* y *Salvador*. Després de cadascuna de les sessions es farà una xerrada debat amb la participació de diverses personalitats amb la intenció d'aprofundir en els temes plantejats al film. Al marge de repassar com el cinema ha tractat el món del periodisme, amb aquesta iniciativa es pretén apropar els debats de la professió periodística i la informació al públic en general d'una manera atractiva i lúdica amb l'objectiu de transmetre que aquests temes no pertanyen únicament als professionals de la informació sinó que és la ciutadania la que ha d'exigir el seu dret a la informació i implicar-s'hi en el seu desenvolupament. El programa, que es preveu continuar de manera més àmplia a la tardor, no s'oblidarà de les produccions europees o llatinoamericanes ni dels documentals, un gènere a cavall entre el cinema i la informació. La direcció del certamen és a càrrec del periodista i cineasta Rafael Drinot.

El dilluns, 3 de juliol, a les sis de la tarda, hi haurà el film *Buenas noches y buena suerte*, dirigida per Georges Clooney i interpretada per David Strathairn i Robert Downey Junior. El dimarts 4 de juliol es projectarà *El informe pelícano*, dirigida per Alan J. Pakula, amb Julia Roberts i Denzel Washington. El dijous 6 de juliol, la pel·lícula serà *Todos los hombres del presidente*, també d'Alan J. Pakula, amb Robert Redford i Dustin Hoffman i, finalment, el divendres 7 de juliol tancarà aquesta primera fase el film d'Oliver Stone, *Salvador*, amb James Wood i James Belushi. «

La plantilla d'EFE aprova el seu primer Estatut de Redacció

La plantilla d'EFE ha aprovat per àmplia majoria en referèndum el seu primer Estatut de Redacció en els 67 anys d'història de l'agència. En la votació realitzada el 18 de maig passat van participar-hi 679 dels 930 periodistes inclosos en el cens, tant del conjunt de l'Estat espanyol com de les delegacions a l'estranger. Es van pronunciar a favor del text presentat a consulta 500 redactors, fotoperiodistes i documentalistes (74,4%), en contra ho van fer 133 (19,79%) i en blanc 39 (5,80%); set paperetes van ser declarades nul·les. L'Estatut és fruit de l'acord entre el consell de redacció, els representants sindicals i la direcció de l'empresa. Regularà a partir d'ara les normes ètiques i professionals a l'agència. Amb aquest ja són sis els mitjans de comunicació que disposen d'estatut de redacció: *El País*, *El Periódico*, *La Vanguardia*, TV3 i Catalunya Ràdio, Canal Sur i, ara, l'Agència EFE. L'Estatut té rang de conveni i no podrà ser modificat de manera unilateral. «

Canàries acull la II Jornada Professional de la FeSP

Experts i professionals de la comunicació de diversos llocs d'Espanya abordaran els pròxims 16, 17 i 18 de juny a Santa Cruz de Tenerife, la situació en el sector en el marc de les Jornades Professionals de la Comunicació de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP). La trobada servirà per analitzar les perspectives de futur tant en premsa, com en ràdio, televisió i Internet. L'esdeveniment té un caràcter obert a tota la societat, màxima dipositària del dret a una informació veraç i plural. Les jornades estan organitzades per la Unió de Professionals de la Comunicació de Canàries (UPCC), sindicat que ja reuneix a 200 professionals del sector a les Illes, i comptarà amb la participació de totes

les organitzacions sindicals que formen part de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP): Andalusia, Catalunya, Madrid, Balears, Galícia i La Rioja. Les sessions estaran obertes a la ciutadania per tal que puguin conèixer, de primera mà, la realitat dels mitjans de comunicació que consumeix diàriament, la situació professional dels periodistes o les noves possibilitats comunicatives que aporten les modernes tecnologies de la informació. Encara que l'entrada als diferents actes és lliure i gratuïta, totes les persones que desitgin inscriure's i rebre al final de les jornades un certificat d'assistència haurien de fer-ho a través de la web de la UPCC (www.upccanarias.com). «

El Sindicat de Periodistes de Galícia denuncia que molts periodistes no són lliures de treballar en gallec

El Sindicat de Periodistes de Galícia (SXG) ha denunciat, coincidint amb el Dia de les Lletres Gallegues -el 17 de maig-, que l'ús del gallec és encara una curiositat en la majoria dels mitjans de comunicació privats en aquesta Comunitat. Les portades dels principals periòdics de Galícia del 17 de maig van ser majoritàriament en gallec, com succeeix tots els anys per aquestes dates. L'SXG valora positivament aquest costum, però entén que, en el fons, és una pràctica hipòcrita. La realitat del dia a dia és ben diferent, ja que són molts els afiliats del sindicat dels periodistes gallecs que volen escriure més notícies en la seva llengua però que no poden fer-ho a causa de les polítiques empresarials que afavoreixen el castellà en totes les àrees temàtiques que no siguin, sobretot, cultura o opinió.

El Sindicat gallec mostra el seu respecte per la llibertat de les empreses per escollir l'idioma en el qual publiquen. No obstant això, l'SXG demana als mitjans un compromís més enllà del purament estètic o testimonial amb el gallec, que també és la llengua de molts dels seus empleats i de la gran part de la seva audiència. Igualment, l'organització recorda als poder públics que un dels seus deures legals és fomentar l'ús de la llengua, per a la qual cosa, l'SXG reclama a les administracions que l'ús regular de l'idioma sigui, juntament amb l'erradicació de la precarietat laboral, un criteri clau a l'hora de concedir les subvencions i les campanyes de publicitat que, amb diners públics, serveixen per finançar les empreses de comunicació. «

El Mundo es nega a reincorporar una empleada en excedència

El comitè d'empresa d'Unedisa -societat editora d'*El Mundo*- ha acusat el rotatiu d'incomplir novament les lleis laborals. Segons ha assenyalat la representació sindical del diari, en aquesta ocasió l'empresa ha vulnerat una sentència judicial que l'obligava a reincorporar en plantilla una treballadora que es trobava en excedència. En canvi, *El Mundo* ha decidit indemnitzar l'afectada argumentant un acord amb el seu advocat, fet que aquesta ha desmentit i ha exigint el seu reingrés a l'empresa. El cas és que Isabel Trillo (del departament de Documentació) va sol·licitar una excedència de trenta mesos, la qual finalment li va ser concedida. Segons denuncia el comitè d'empresa, el problema és que quan va demanar el reingrés, l'empresa li va dir que només conservava un "dret preferent" a tornar, quan hi hagués una vacant de la seva categoria professional. La raó era que s'havia pres 31 mesos d'excedència.

Davant aquesta explicació, Trillo va presentar una demanda judicial i el 17 de gener passat, el Tribunal Superior de Justícia de Madrid (TSJM) va decretar el dret de Trillo a reincorporar-se a l'empresa, i va condemnar Unedisa a pagar-li el seu salari des del 12 de juny de 2005. L'empresa argumenta que no té una plaça per a Trillo, perquè ha convertit en indefinit el contracte de substitució d'aquesta excedència. El comitè d'empresa diu que l'empresa va decidir pagar una indemnització, com si Trillo hagués estat acomiadada, i l'advocat del rotatiu sosté que prèviament havia arribat a un acord amb el lletrat d'Isabel Trillo. Els sindicats recorden que la treballadora nega que aquest acord hagi existit. El comitè lamenta que, una vegada més, l'empresa hagi creat problemes allà on no n'hi havia i hagi obligat un empleat a anar als tribunals de justícia i considera que "amb actuacions com aquestes, que les més altes instàncies del diari haurien d'evitar, no es manté la pau social que els representants dels treballadors sempre hem defensat". «

Paris dedica un carrer al periodista afroamericà Mumia Abu-Jamal

El 29 d'abril passat va ser inaugurada al municipi francès de Saint Denis, al costat de París, una plaça dedicada al periodista afroamericà Mumia Abu-Jamal. Aquesta és la primera iniciativa arreu del món en aquesta línia i està

presa en suport del periodista dissident, antic pantera negra, autor de diversos llibres escrits des del corredor de la mort i que clama per la seva innocència des de fa prop de 25 anys. Aquest carrer se situa al barri Cristino -en honor d'un republicà espanyol antifranquista- i acaba a la plaça dels Drets Humans, molt a prop de l'Estadi Nelson Mandela. Els membres del comitè de suport de Mumia asseguren que aquest periodista "és el Mandela d'avui". Entre les personalitats que han donat suport hi ha el bisbe Desmond Tutu, l'expresident sud-africà Nelson Mandela, l'escriptora Alice Walker o l'actor Paul Newman. «

Cinta S. Bellmunt publica *TINET, història. 10 anys de la primera Xarxa Ciutadana d'Internet a l'Estat Espanyol*

La periodista tarragonina Cinta S. Bellmunt ha presentat el seu llibre *Tinet, història. 10 anys de la primera Xarxa Ciutadana d'Internet a l'Estat Espanyol*. L'obra recull la trajectòria de TINET, des del seu naixement fins a l'actualitat, amb els testimonis dels protagonistes directes d'allò que va començar com una iniciativa pionera i arriscada i que, amb el temps, s'ha convertit en una realitat consolidada i reconeguda. Al llarg de 214 pàgines, el llibre narra el naixement de TINET, quan Internet era pràcticament desconeguda pel gran públic, i fer-la arribar a tota la ciutadania era un somni agosarat que finalment es va fer realitat. Està editat per Arola Editors. Per a més informació, es pot consultar la web <http://cintabellmunt.blogspot.com>. «

Revisió lingüística: **Traduït** (<http://traduit.com>)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.

S I N D I C A T D E P E R I O D I S T E S D E C A T A L U N Y A

Ronda Universitat, 20, 3, 1 08007 Barcelona T: 934 127 763 F: 934 121 273 spc@sindicat.org

Web: <http://sindicat.org>